

podstawowego mogą być zastosowane pod warunkiem, że łączne zatrudnienie w dwu lub więcej miejscach pracy nie przekracza wymiaru czasu odpowiadającego jednemu etatowi.

4. Jeżeli łączne zatrudnienie w kilku miejscach pracy przekracza wymiar godzin jednego etatu, nowe uposażenie podstawowe wprowadza się z dniem 1 czerwca 1966 r. w głównym miejscu pracy.

§ 3. 1. Z dniem 1 lipca 1966 r. przepisy rozporządzenia, z wyjątkiem § 8 rozporządzenia, mają zastosowanie do uposażenia pracowników, których łączny wymiar zatrudnienia nie przekracza 10 godzin dziennie.

2. W razie uzasadnionej konieczności łączny wymiar zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, może przekroczyć w okresie przejściowym 10 godzin dziennie za zgodą Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, wyrażoną w każdym indywidualnym wypadku.

§ 4. 1. Przepisy § 8 ust. 1, 3 i 4 rozporządzenia wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1966 r., z tym że do dnia 30 września 1966 r. dodatkowe wynagrodzenie, określone w

załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia dla pracowników zajmujących określone stanowiska w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 20, poz. 129), powinno być wypłacane w dolnej granicy miesięcznych kwot.

2. Przepisy § 8 ust. 2 rozporządzenia wchodzi w życie z dniem 1 października 1966 r.

§ 5. Przepisy wymienione w § 25 ust. 1 rozporządzenia tracą moc:

- 1) z dniem 1 czerwca 1966 r. w zakresie unormowanym w § 2 i § 4 ust. 1,
- 2) z dniem 1 lipca 1966 r. w odniesieniu do uposażenia pracowników, o których mowa w § 3,
- 3) z dniem 1 października 1966 r. w zakresie nie wymienionym w pkt 1 i 2.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1966 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

148

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 maja 1966 r.

w sprawie zasad obliczania stażu pracy lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) oraz § 2 ust. 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 20, poz. 122), zwanego dalej „rozporządzeniem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do stażu pracy lekarzy i lekarzy dentyistów zalicza się następujące okresy po dacie uzyskania przez lekarza (lekarza dentyistę) prawa wykonywania zawodu:

- 1) okresy wykonywania zawodu lekarza (lekarza dentyisty) w jednostkach gospodarki społecznej,
- 2) okresy zatrudnienia w służbie zdrowia innych resortów poza resortem zdrowia i opieki społecznej,
- 3) okresy zatrudnienia w administracji służby zdrowia,
- 4) okresy odbywania służby wojskowej,
- 5) okresy przerw w pracy określonej w pkt 1—3, jeżeli nie przekraczają łącznie jednego roku.

2. Do stażu pracy lekarza dolicza się uprzednio posiadany staż pracy w zawodzie lekarza dentyisty, magistra farmacji lub lekarza weterynarii, a do stażu pracy lekarza dentyisty dolicza się uprzednio posiadany staż pracy w zawodzie lekarza, magistra farmacji lub lekarza weterynarii.

3. Lekarzom i lekarzom dentyistom, którzy przed uzyskaniem uprawnień zawodowych lekarzy i lekarzy dentyistów posiadali dyplom ukończenia studiów wyższych w zakresie nauk przyrodniczych, psychologii, pedagogiki, higieny psychicznej, technologii żywienia i żywności lub wychowania fizycznego oraz byli zatrudnieni zgodnie ze swymi kwalifikacjami w zakładach społecznych służby zdrowia, zalicza się do stażu pracy okresy zatrudnienia w tym charakterze.

§ 2. Właściwy do spraw zdrowia i opieki społecznej organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) na podstawie odpowiedniego wniosku zakładu zatrudniającego pracownika i po zasięgnięciu opinii zarządu okręgu Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia może zaliczyć do stażu pracy:

- 1) lekarzowi (lekarzowi dentyście) — okresy wykonywania zawodu lekarza (lekarza dentyisty) za granicą, jeżeli zostaną one udowodnione w sposób wiarygodny; w razie ukończenia studiów lekarskich lub stomatologicznych za granicą okresy te liczy się od dnia ukończenia studiów;
- 2) lekarzowi, który odbył 2-letnią praktykę, a przed nabyciem prawa wykonywania zawodu lekarza wykonywał w zakładach społecznych służby zdrowia lub zakładach pomocy społecznej zawód felczera, instruktora higieny, pielęgniarki, położnej, dietetyczki, technika medycznego lub laboranta chemicznego — połowę posiadanego stażu pracy w tym charakterze, jednak nie więcej niż 3 lata;
- 3) lekarzowi odbywającemu praktykę podyplomową, który przed nabyciem prawa wykonywania zawodu lekarza był zatrudniony w charakterze określonym w pkt 2 — taką część posiadanego stażu pracy w tym charakterze, aby jego uposażenie podstawowe nie było niższe od dotychczas pobieranego uposażenia podstawowego;
- 4) lekarzowi dentyście, który przed nabyciem prawa wykonywania zawodu lekarza dentyisty wykonywał w zakładach społecznych służby zdrowia lub zakładach pomocy społecznej zawód technika lub uprawnionego technika dentyistycznego — połowę posiadanego stażu pracy w tym charakterze, jednak nie więcej niż 3 lata.

§ 3. Do stażu pracy pracownika z wyższym wykształceniem (§ 1 pkt 2 rozporządzenia) zalicza się następujące okresy po uzyskaniu dyplomu (zaświadczenia) ukończenia szkoły wyższej:

- 1) okresy zatrudnienia w zakładach społecznych służby zdrowia lub zakładach pomocy społecznej na stanowiskach określonych w zarządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 21 grudnia 1956 r. w sprawie kierunków studiów i stanowisk uzasadniających pobieranie przez pracowników z wyższym wykształceniem uposażenia według stawek „L” (Monitor Polski z 1957 r. Nr 29, poz. 202, z 1963 r. Nr 94, poz. 441 i z 1964 r. Nr 34, poz. 151),
- 2) okresy zatrudnienia lub samodzielnego wykonywania zawodu, umożliwiające nabycie umiejętności wymaganych na obecnie zajmowanym stanowisku w zakładzie społecznym służby zdrowia lub zakładzie pomocy społecznej,
- 3) okresy odbywania służby wojskowej,
- 4) okresy przerw w pracy określonej w pkt 1 i 2, jeżeli nie przekraczają jednorazowo jednego roku,
- 5) okresy zatrudnienia w administracji służby zdrowia.

§ 4. Właściwy do spraw zdrowia i opieki społecznej organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) na podstawie odpowiedniego wniosku zakładu zatrudniającego pracownika i po zasięgnięciu opinii zarządu okręgu Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia może zaliczyć do stażu pracy:

- 1) pracownikowi z wyższym wykształceniem (§ 1 pkt 2 rozporządzenia) — okresy pracy za granicą, jeżeli odpowiadają warunkom określonym w § 3 pkt 2,
- 2) pracownikowi z wyższym wykształceniem, o którym mowa w pkt 1, który przed uzyskaniem dyplomu (zaświadczenia) ukończenia szkoły wyższej wykonywał w zakładach społecznych służby zdrowia lub zakładach pomocy społecznej zawód felczera, instruktora higieny, pielęgniarki, położnej, dietetyczki, technika medycznego lub laboranta chemicznego — połowę posiadanego stażu pracy w tym charakterze, jednak nie więcej niż 3 lata.

§ 5. Do stażu pracy lekarza weterynarii, zatrudnionego w zakładach społecznych służby zdrowia, zalicza się następujące okresy po uzyskaniu uprawnień lekarza weterynarii:

- 1) okresy zatrudnienia lub samodzielnego wykonywania za-

wodu przy wykonywaniu czynności wymagających kwalifikacji lekarza weterynarii,

- 2) okresy odbywania służby wojskowej,
- 3) okresy przerw w pracy określonej w pkt 1, jeżeli nie przekraczają jednorazowo jednego roku.

§ 6. Przepisów §§ 1—5 nie stosuje się do obliczania stażu pracy za czas przed dniem 1 stycznia 1952 r. Za staż pracy z tego okresu przyjmuje się czas od dnia ukończenia studiów lekarskich (stomatologicznych, lekarsko-weterynaryjnych) bądź uzyskania dyplomu (zaświadczenia) ukończenia innej szkoły wyższej w kraju lub za granicą do dnia 31 grudnia 1951 r.

§ 7. 1. W decyzji o zaliczeniu stażu pracy (§§ 2 i 4) określa się termin, od którego pracownikowi będzie przysługiwać stawka uposażenia odpowiadająca zwiększonemu stażowi pracy. Termin ten nie może być wcześniejszy niż od dnia pierwszego miesiąca następującego po dniu wydania decyzji.

2. Decyzja w sprawie zaliczenia stażu pracy powinna być wydana nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia przedstawienia właściwego dokumentu.

3. W wyjątkowo uzasadnionych wypadkach, na wniosek właściwego do spraw zdrowia i opieki społecznej organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), Minister Zdrowia i Opieki Społecznej może zaliczyć do stażu pracy okresy nie przewidziane w §§ 1—5.

§ 8. W zakresie unormowanym niniejszym zarządzeniem tracą moc dotychczasowe przepisy, a w szczególności zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie zasad obliczania stażu pracy lekarzy, lekarzy dentyków oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Monitor Polski Nr 96, poz. 523).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1966 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa 36, ul. Powsińska 69/71 — skrzynka pocztowa nr 14) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Opłata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Opłata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacają prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Opłata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzygodzinkowym przekazem pocztowym na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 05, dz. 40, § 52. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego. Prenumeratę można zgłaszać również bezpośrednio w punkcie sprzedaży w Warszawie, przy Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszyźnie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyśle, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rad Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 36, ul. Powsińska 69/71 (skrzynka pocztowa nr 14).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakł. nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.